

Song hrál nám ten ďábel saxofon

Helena Vondráčková

Tam, kde vlastně nechtěl jsem být,
v místech, kde jsem omylem slít,
já tě potkal,
potkal sen svůj.

Tam, kde sen se potkává snáz,
tam ten zázrak potkal i nás,
můj jsi vesmír,
vesmír jsi můj.

Já včera šel ještě městem sám.
A pro dva stůl večer nabíd nám.

Pak šli jsme tančit a sál
nebem se zdál.

A song hrál nám ten ďábel saxofon...
A dech mi bral...
...jak plápolal
a lhal...
My ne, to on!
Tak svůdný tón
má jen ten ďábel saxofon.
Co říci chtěl
tím stříbrem svým?
Že svět skončí dnes tancem posledním.

Tam, kde nikdy nepadal sníh,
nepotkat tě, to by byl hřích.
Tvé rty pálí.
Žárem těch tvých.

Dík tobě já teď i zem tvou znám
i sladký nápoj, co skýtá nám.

Jak chutná láska, teď vím
a začlo to tím,

že song hrál nám ten ďábel saxofon
a dech mi bral,
jak plápolal
a lhal...
My ne, to on!
Tak svůdný tón
má jen ten ďábel saxofon.
Co říci chtěl
tím stříbrem svým?
Že svět skončí dnes tancem posledním.

Znám, co i ty zřejmě znáš.
Znám, jak začal příběh náš.
Nádhernou náhodou,
tím, že k nám zněl tmou
ten song!
Co říci chtěl
tím stříbrem svým?
Že svět skončí dnes tancem posledním